

וכל שבת בשבתה עד זמא הדין
 על פי לא היה ללוי חלק
 ואחפנתא עם אחיהי מתנ
 דיהב ליה יא יעז אחפנתיה
 פביא המילא יאלהד ליה
 ואנא הויה קאים בטורא
 פביא קדמאי ארבעין ימין
 וארבעין לילין וקפילא עלוי
 אח בזמנת הויה לא אנא
 לחפלותך ואמר ילי קדמאי
 למטול קדם עמא ויעל
 וירתון ית ארשא די קיימית
 לאכהתפין למיבן להון
 בפעון ישראל ברא
 יאלהד תבע מנך אלהון למרהל
 קדם יאלהד למיבן בכל אורחן
 ההקטן קפוליהו למרחס יתיה
 ולמפלה קדם יאלהד בכל לפי
 ובכל נפשו למטר יתקוריא
 וירייה קיימיה די אנא ספקיר
 לד וימארין רייטבלך והאדי
 אלהד שביא משמי שמי א
 ארעא וכל היפה לחוד
 באכהתך עבדי למרחס יתיה
 ואיתרשי בכנייהו בתרייהו
 בפון מכל עממיה פביא יתיה
 הדין ותעלין ית שפשת
 לפכון נקדלכון לאתקשו
 עדו ארבי אלהתך ויא
 דנין ומרי מלכון אלהתך
 צברא נדחילא

כפס אפי ותת לק
 שחרא עבד
 ואלא תודים
 ית גזרתי א
 באימא רשית

חולי תם ואלע פטימורט ויהי
 ערם זק ערד ער דם יתשת
 השניין זק עשוקתן ולכח שית
 דרבו זכר עולה גילות רזים ית
 טור פטימט זכר אלת טלום ית
 ית נתיב איהו מכלל איהו ויהו
 קר כט עשוקתן זק אלה
 מר עשוקתן זק אלה
 ויהו ויהו ית עשוקתן זק אלה
 ויהו ויהו ית עשוקתן זק אלה
 ויהו ויהו ית עשוקתן זק אלה

גלכרד בשמך ער היום הזה על פי לא היה
 ללוי חלק ונחלה עם אחי יהוה הויה אנתו
 כאשר דבר יהוה אליך לוי אנכי עמדת
 בהר כימים הרשנים ארבעים יום
 וארבעים לילה וישמע יהוה אליכם
 בפעם ההוא לא אכה יהוה השחיתך
 ויאמר יהוה אלי קום לך למפע לפי
 העם ויבא וירשו את הארץ אשר
 צשבעתי לאבתם לתת להם
 ועתה ישראל מה יהוה אליך שאר
 מעמד כי אסליר את יהוה אליך
 ללכת בכל דרכיך לא אכה אתו ולעבד את
 יהוה אליהו בכל לבבך ובכל נפשך
 לשמור את מצות יהוה ואת חקותיו אשר
 אנכי מצוה היום לטוב לך הויה יהוה י
 אלהיך השמים ושמי השמים הארץ
 וכל אשר בה ורק באבתך חשק יהוה
 לאהבה אותם ויבחר פורעם אחריהם
 בכס מכל העמים כיסו היה ומלחם את
 ערלת לבבכם וערפכם לא תקשו עוד וכי
 יהוה אלהיכם הוא אלהי האלהים וארצ
 הארצות האל הגדל הגבור והעורא אשר
 לא ישא פנים ולא יקח שחן עשה משע
 משפט יתום ואלמנה ואת הבגר לתת לו
 לחם ושמלה ואת אבתם את הגר מצד ים

עשוקתן : ויחבקג לתת לו לחם
 ושמלה ודבר חשוב הוא זה של
 עניו של יעקב אבן עמלו על
 זה וטען לי לחם ואוכל וכד
 ללבט : וכגים היית : חיס עבד
 אל יחיה
 לחביך :

עליו ויאמר יהוה הגדול
 בא לעבד אשר למי הר ער
 מצות לך מה לא אכה ויהוה
 וכל מה ארץ צד ויאמר עמי

שיתם ויחיס ותם חטוקים אל העניים
 היום הזה : עלת לבכם יועם לבבכם
 וכיסון : ואדוע הירועם : לא יום טוב
 אדון והיכלם מידן : או ישא פנים
 אס תפיקו עון : ולי ית שחור לפי
 במויך : עשה ויחוט גי יתוב
 ואנעה הינבוחן ואעל צבורתן

לט ולא נאמר ויאמר איש
 אל הטהר לבו ונפילה זילות
 ונדעה פשר מי הרעה תואת
 לך ויפיל צדילות ויפיל הגדול

חורס הגדולה הוא חרקה
 ויון הגדולה ועו ובוסרד
 עשיתם וכל כבד על ייתת של
 אהן שגורה יכס וזת וטויה
 לכס כיוו ויתסס וסוך וטויה
 ותכחה וו לשיכר הוהוהלו
 טקטה וייתקן של עדיקים
 לפי הך כיוס ששבתן לחות
 ולהודיע שחוקשה לו אד
 שנתן ריש ופנוש הויתן כיוס
 שעשו כן אית העל : בעת
 ההיא המיל ויו ויוסב
 לענין ווטון ובעתהיא
 כשעה ראשונה לעתם ויעני
 ותעם בעל ובני לו לא טעו
 המילס הוקוס ויכס וסוך וזת
 וקדו וו לחודת פני עקן טיו
 בו לא טעו פה בני לו אלא עמד
 ביחודתם : לשאת את ארון
 הלוים : לעידי ולטות ולסך
 הכתים והויו שויות כפם :
 על כן לוי היה לוי חלק לפי
 שחבסן לעבודת הויה
 ויט פני לחוט ולחוטעטל
 פקן ויוון ויבית האלך : ויעבי
 עזרת סדו לקב לחות החוח
 ולפי שווי פיש לעשה סיה עזר
 בה בעליה אחרונה חור
 והחיל בה : כיוס הויה שבע
 של לחות הויו שוטות ויהי הב
 כדען יון : אילו כדען זכר
 האמעניוס טערתה שם להחל
 עליהם היו כפעם : ויווה יואל
 ועי עט סחיס ויחודי
 השעם בעל זו לי לך טזה
 יתהש אלא שר החי לך
 וענה : וענה יתו אעל טעשית
 כל זות ערט : ויאן ויחובן
 עליכם : וכל זה שחיתתם
 לפני יון שואל מכם כיום

כיום ויחיה ויך ודרשו רבתי
 ויפון הל בודי שמים חוץ
 ויחיה שמים : ושאוור אית גיעת
 ה : ויך לא לחוים אלא לעוב
 לך שוקטן שם : הלי אלקך
 הל ויעל כס מוטנד חשך
 ען הל : בכס טו שחיתתם

וירדה ויקרא אליהו רב
 החובל ויאמר לו מה לך
 נדום קום קרא אל אלהיך
 אנלי ותעשה האלהים